

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

21 אוקטובר 2014

תמ"ש 25400-02-14

1

בפני כב' השופט ערן שילה

התובעת:

באמצעות ב"כ עו"ד אורית אפרתי

נגד

הנתבע:

באמצעות ב"כ עו"ד לורית גרון גלבו

2

3

פסק דין

1. המדובר בתביעה למוזנות שני קטינים - תאומים - ילידי 5.3.13.
2. בפסק דין מיום 23.7.14 נקבע, כי הקטינים יהיו במשמורת משותפת של הוריהם. עם זאת, חלוקת זמני השהות אינה שווה, כך שמתוך שבועיים לנים התאומים בבית אמם (התובעת) תשעה לילות, ובבית אביהם (הנתבע) חמישה לילות.
3. בתיק הוגשו כתבי טענות, השלמות טיעון בהמשך לפסק הדין בסוגיית המשמורת, ותצהירי עדות ראשית. הצדדים נחקרו בדיון שהתקיים ביום 6.10.14 ואז גם נשמעו סיכומים. לאחר העיון במכלול החומר ניתן פסק דין זה.
4. שני ההורים הם **_____** הכנסתה של התובעת (כ-9,700 ש"ח לחודש) גבוהה מהכנסתו של הנתבע (כ-8,500 ש"ח לחודש), אך התובעת טוענת כי הנתבע אינו מנצח את פוטנציאל השתכרותו (לדוגמה באמצעות קבלת היתר לעבודות נוספות זוגמת תוראה במכללות או מתן שיעורים פרטיים); וחשוב לא פחות, כך נטען - הנתבע עתיד לסיים את לימודי הדוקטורט בתוך כשנתיים (כך בעדותו, לטענת התובעת הוא נמצא "בשנתו האחרונה"), בעוד שהתובעת אמורה לסיים בעוד כארבע וחצי שנים.
5. אין חולק, כי לאחר סיום לימודי **_____** פוטנציאל השתכרות, של שני הצדדים, יעלה: הצדדים נחלקו עד כמה יעלה במקרה של המשך ללימודי **_____** (לשיטת התובעת יגיע השכר לסדר גודל של 15,000 ש"ח לשיטת הנתבע הוא ככל הנראה לא יעלה על 10,000 ש"ח), והוא בוודאי יעלה

I מתוך 8

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

21 אוקטובר 2014

תמ"ש 14-02-25400

- 1 מאוד אם יפנו לעבוד מחוץ לאקדמיה (אפשרות שגם אם אינה המועדפת על מי מהם תהיה ככל
2 הנראה פתוחה בפניהם).
- 3
- 4 הצדדים האריכו להוכיח, כיצד במצב הנוכחי שניהם נמצאים בקשיים כלכליים. סבורני כי עובדה זו
5 הוכחה כדבעי, ולא אחזור ואמנה את כל הראיות שהובאו לכך.
6
- 7 לדוגמה ניתן להתייחס לעדותה של התובעת: "שאלה: אני רואה שאת קונה מעדנים, גבינה לבנה?
8 תשובה: אני מתביישת להגיד שאני קונה גבינה לבנה פעם בשבוע, אני קונה את הבסיס של הבסיס
9 של הבסיס של הבסיס" (עמודים 3-4 לפרוטוקול), "ילידים חסרים בגדים רבים, לילדים כרגע אין
10 בגדים לחורף, הילדים מתלבשים בגדים שאחותי מוצאת במחסן ונותנת להם... ואם מתר לא יהיה
11 אני אצרך ללכת לניציו לקחת בגדים" (עמוד 2 לפרוטוקול).
12
- 13 הנתבע הציג אסמכתאות לשורה ארוכה של הלוואות שנטל (ראו לדוגמה סעיף 15 להשלמת הטיעון
14 מיום 21.8.14), ואף שגם התובעת נטלה הלוואות, דומה כי חובותיו של הנתבע גדולים יותר ומגיעים
15 לטענתו לכ-85,000 ש"ח (מטבע הדברים כרוך הדבר גם בתשלומים חודשיים לא מבוטלים). דומה כי
16 מוסכם, שגם לפני הפרידה חיו הצדדים בצמצום במידה זו או אחרת (עמוד 2 שורות 15-19
17 לפרוטוקול), ואף אין חולק כי שניהם מסתייעים בבני משפחה באופן שונים - קבלת בגדים, סיוע
18 כספי או הלוואות - מי יותר מי פחות בהתאם לטיב הקשר עם יתר בני המשפחה ויכולותיהם.
19
- 20 כדי להבין את המצב הכלכלי של הצדדים יש לזכור, כי שניהם מתגוררים בשכירות. אמנם התובעת
21 מתגוררת בדירת שלושה חדרים (כך עולה מחוזה השכירות שצורף) והנתבע בדירת ארבעה חדרים
22 (עמוד 14 לפרוטוקול) - כאשר יתכן שניתן להסתפק בדירה קטנה יותר - אך שניהם משלמים שכר
23 דירה זהה של 4,000 ש"ח. על כך יש להוסיף, כמובן, גם הוצאות גלויות. למעלה ממחצית הכנסות
24 הצדדים מופנות אפוא לצרכי דיר, ויש בכך כדי להסביר במידה מסוימת מדוע חרף הכנסותיהם
25 מצבם הכלכלי הוא כמתואר (אם כי, כאמור, גם כשניהלו משק בית אחד משתי המשכורות נמסר כי
26 הצדדים חיו בצניעות).
27
- 28 בניבות אלה סבורני כי יש לפסוק את המזונות לעת הזאת תוך התבססות בעיקר על "סכומי
29 המינימום" שהוכרו בפסיקה כמשקפים את צרכיהם המינימאליים של קטינים אשר כמעט ואינם
30 טעונים הוכחה (ראו לדוגמה ברי"ע (מחוזי תל אביב) 1895/02 ב.ג. ג' ב.ג. (20.1.03); ע"מ 789/05
31 (מחוזי ירושלים) ע.ד. ג' ע.ג. (16.6.06); בע"מ 8542/10 פלוני ג' פלונית (29.12.10)). בהתחשב בכך,
32 המשקל שיש ליתן לשאלה אלו צרכים והוצאות הוכחו בפועל מוגבל הרבה יותר, שכן - כאמור -
33 קיימת מעין חזקה כי סכומים אלה אינם טעונים הוכחה.
34
- 35 עם זאת אומר, כי העובדה שבאת כוח התובעת הטיחה בנתבע שבחודש מאי הציג קבלה אחת בלבד
36 (24 ש"ח) עבור הוצאות מזון (ראו עמוד 10 לפרוטוקול), כמו גם העובדה שבאת כוח הנתבע הטיחה
37 בתובעת שלא הציגה אסמכתאות המזון הנטענות (לדוגמה בעמוד 3 לפרוטוקול), לא שכנעו

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

21 אוקטובר 2014

תמ"ש 25400-02-14

- 1 את בית המשפט כי שני ההורים "מתקיימים מהאוויר". גם אם לא הוצגו אסמכתאות מלאות,
2 ובוודאי שעה שמדובר בפסיקה המייחסת לסכומים מינימאליים, "הלכה פסוקה היא כי כבואו
3 להחליט על גובה המזונות הראוי רשאי בית המשפט לאמוד את סכום הוצאות גם על פי שיקול
4 דעתו וניסיון חייו כשופט שבתוך עמו הוא יושב" (תמ"ש (ירושלים) 22601/03 מ. ר. נ' ד. פ. ר.
5 (24.8.05) - השופט גרינברגר; ראו גם תמ"ש (ירושלים) 3251/08 פ' נ' מ' כ' (7.8.12)). ויודגש, לא
6 נטען כי לקטינים צרכים מיוחדים אלה או אחרים החורגים מן המקובל. עוד ראוי לציין, כי גם
7 הסכומים שנתבעו (סך הכל 5,876 ש"ח לחודש לא כולל חינוך והוצאות חריגות) - אשר בתוספת
8 מחצית הוצאות החינוך (כיום 850 ש"ח) מגיעים כמעט ל-80% מהכנסתו הנוכחית של הנתבע - אינם
9 משקפים את הוצאות בגין הקטינים בפועל, אלא את הסכומים אשר לשיטת התובעת ראוי להוציא
10 בגינם (ראו לדוגמה עמוד 3 שורות 27-29, עמוד 4 שורות 10-12 ועמוד 8 שורות 13-15 לפרוטוקול).
11 כך שגם כתב התביעה מבוסס למעשה על אומדנא.
12
13 עוד אומר, כי ההתייחסות לצרכים המינימאליים מאפשרת התחשבות מסוימת גם בהכנסות
14 התובעת. לפי הדין האישי החל על הצדדים, ובהתחשב בגילאי הקטינים, הנתבע חייב לבדו במלוא
15 הצרכים התכריים או המינימאליים שלהם:
16
17 "וכאשר מדובר בילד תינוק... קיימת חובה מדין תורה, על
18 אביו, לזון אותו. חובה זו היא חובה אבסולוטית... כדי מילוי
19 צרכיו המינימאליים" (ע"א 552/87 ורד נ' ורד, פ"ד מב(3) 599,
20 602 - הנשיא שמגר; ראו גם תמ"ש (משפחה נצרת) 56457-09-
21 11 א.ג.ב. נ' א.ב. (5.2.12) פסקאות 16-17; תמ"ש (משפחה
22 ירושלים) 22601/03 מ. ר. נ' ד. פ. ר. (24.8.05) פסקה 32).
23
24 מעבר לצרכים אלה החיוב הוא מדין צדקה, ואז חובה להתחשב גם בהכנסות התובעת ובמכלול
25 הנסיבות. גזירת צרכי הקטינים מסכומי המינימום שהוכרו בפסיקה הולמת את מצבם הכלכלי של
26 הצדדים ואת נסיבות התיק כפי שהוכחו, ומתאימה לנסיבות גם נוכח הצורך להתחשב במכלול
27 הכנסות המשפחה (ראו לדוגמה תמ"ש (משפחה ירושלים) 3640-10 א.ב. נ' צ.ב. (15.5.12)).
28
29 משהתייחסנו עד הלום לסוגיית הכנסות ההורים ועיקר צרכיהם - מזה, ולשאלת הבסיס לזיהוי
30 צרכי הקטינים - מזה, יש להציב "משתנים" אלה בכללים שנקבעו בפסיקה לצורך קביעת מזונות
31 בסיטואציה של משמורת משותפת, המביאים בחשבון גם את הוצאות שיש לנתבע ואת השתתפותו
32 הישירה במזונות הקטינים לפחות בעת בה הם שוהים עמו.
33
34 כידוע, "משמורת משותפת הביאה להכרה שיש להפחית בגובה החיוב ובהיקפו אך לא במהותו"
35 (תמ"ש (משפחה טבריה) 21460-06-10 ג.ד. נ' א.ד. (24.2.11) פסקה 49, ראו גם תמ"ש (משפחה
36 טבריה) 12107-04-10 ס.ג. נ' ע.ג. (25.1.11) פסקאות 6-14). "חובתו המוחלטת של האב לשאת
37 בצרכים ההכרחיים של ילדיו הקטינים חלה בין אם המשמורת על הילדים נמסרת לאם, בין אם היא
38 נמסרת לאב, ובין אם היא ניתנת במשותף לשני ההורים" (בע"מ 2561/08 פלוני נ' פלונית (20.7.08)
39 פסקה 7 - השופטת ארבל). העיקרון לפיו האב חייב במזונות ההכרחיים של ילדיו הפעוטים נותר

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

21 אוקטובר 2014

תמ"ש 25400-02-14

1 אפוא תקף - בכפוף למרחב התמרון, ולדוקטרינות המשפטיות, הקיימות ביחס לחובה זו גם במקרים
2 שאינם משמורת משותפת - אך יש להתחשב גם בנשיאה הישירה שנושא האב בזמנים בהם הקטינים
3 עמו:

4
5 "חובת האב לתשלום מזונות הקטינים קמה לטעמי, רק באותם
6 מקרים בהם הקטינים נמצאים במשמורת האם, והיא זו אשר
7 נושאת באופן ישיר בהוצאותיהם ההכרחיים. מטבע הדברים,
8 במקרים בהם נושא האב באופן ישיר בהוצאות ילדיו הקטינים,
9 יוצא הוא ידי חובת מזונותיו כלפיהם. הפועל היוצא הינו
10 שכאשר הקטינים נמצאים במשמורת משותפת של שני
11 הוריהם, והאב נושא באופן ישיר בחלק מהוצאות ילדיו
12 הקטינים, על האב לשלם לקטינים במקרה כזה, מזונות
13 מופחתים" (ע"מ (מחוזי חיפה) 318/05 פלוני נ' פלוני
14 (30.1.06). פסקה 12 - השופטת וילנר).

15
16 ככלל התקבעה בפסיקה הנחה לפיה ההפחתה הראויה עומדת על 25% "מסכום המזונות שהאב היה
17 מחויב בו, לר היו הקטינים נתונים למשמורתה הבלעדית של האם" (שם, פסקה 15), אלא שהפחתה
18 זו לא תחול על הוצאות מדור שכן "עיקר ההוצאה בגין מדור - שכר דירה וארנונה - אינו תלוי
19 במספר הימים בהם מתגוררים הקטינים בדירת האם" (שם, פסקה 16).

20
21 פסיקה זו של בית המשפט המחוזי, בכל הנוגע לשיעור ההפחתה הראוי על דרך הכלל, הנחתה את
22 בתי המשפט לענייני משפחה (ראו לדוגמה תמ"ש (משפחה תל אביב) 45124-02-12 א.ז. א. נ' ג.ס.
23 (29.5.13); תמ"ש (משפחה מרכז) 17089-11-10 תובעים נ' נתבעים (31.3.13); תמ"ש (באר שבע)
24 24588-10-13 ד.ד.ד. נ.ש.ד. (7.8.14)), ואולם חשוב לזכור שבית המשפט המחוזי עצמו ציין כי:

25
26 "שיעור ההפחתה במזונות האב במקרים של משמורת
27 משותפת, ייעשה בכל מקרה ונסיבותיו תוך איזון ראוי בין
28 מכלול הגורמים לרבות, גובה הכנסות שני ההורים; רמת
29 החיים לה הורגלו הקטינים; צרכי הקטינים ועוד כהנה וכהנה"
30 (שם, פסקה 14; ההדגשה הוספה - ע"ש).

31
32
33 ועם זאת, בתי המשפט לענייני משפחה - בשורה ארוכה מאוד של פסקי דין (לחלקם התייחסו
34 הצדדים בכתבי הטענות) - התייחסו לקושי שיישום נוסחה זו עלול לגרום בסיטואציות מסוימות של
35 משמורת משותפת (בוודאי כשהכנסות ההורים שוות וכל שכן כשהכנסת האם גבוהה יותר ועוד יותר
36 כך כשמדובר בהכנסות שאינן גבוהות ביחס לצרכים), והציעו שורה של דרכים להגעה לתוצאה
37 שוויונית יותר גם בגדרי הדין האישי (ראו סקירה מסוימת בתיק (תמ"ש (משפחה חיפה) -01-43781
38 14 י.ג. נ' א.ג. (16.7.14) פסקה 7), ויתכן שגם באמצעות פנייה משלימה לדין האזרחי אשר יתכן
39 שחורגת מגדרי הדין האישי המקובל (ראו לדוגמה תמ"ש (משפחה ראשון לציון) 16785-09-12 ס.ר. נ'
40 ד.ר (11.12.13)).

41

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

21 אוקטובר 2014

תמ"ש 25400-02-14

17. אם נשוב לענייננו, בשלב זה דרך המלך - לכאורה - פשוטה: יש להתייחס לסכומי המינימום שנקבעו בפסיקה - לא יותר מ-1,400 ש"ח עבור הקטין הראשון (ראו לדוגמה, מעבר לפסיקה שהובאה מעלה, גם תמ"ש (משפחה ירושלים) ח. 25750/09 מ' ד. (26.7.12) פסקה 58; לגבי סכומים נמוכים יותר ראו רמ"ש (מחוזי ירושלים) 10-05-17808 פלוגי נ' המוסד לביטוח לאומי ירושלים (8.8.11) פסקה 180), ולאחר מכן ליישם את כלל ההוצאה השולית הפותחת לגבי הקטין השני - לפי הנוסחה שהוכרה בתמ"ש (משפחה ירושלים) א.ב. 3640/10 מ' צ.ב. (15.5.12) יש להעמיד את ההוצאות ההכרחיות של שני הקטינים יחדיו על יותר מ-2,000 ש"ח או סכום קרוב.
18. מסכום זה יש להפחית - בהתאם לנוסחה שנקבעה בבית המשפט המחוזי בחיפה - 25% כך שהמוזנות יעמדו לכל הפחות על 1,500 ש"ח, ועליהם להוסיף 40% מעלות המדור (גם אם נתחשב בשכר הדירה בלבד מדובר ב-1,600 ש"ח לתודש). נמצא אפוא, כי יישום נוסחאות אלה יביא - גם על דרך הצמצום הרב ביותר - לחיוב במוזנות שלא יפחת מ-3,100 ש"ח לא כולל השתתפות בעלות החינוך (כרגע מדובר בחיוב נוסף של 850 ש"ח), ביתר ההוצאות המתחלקות בין ההורים, ובהוצאות בהן נושא הנתבע ישירות בזמנים בהם שוהים הקטינים עמו.
19. משמעות חיוב כאמור היא, שמהכנסתו הנוכחית של הנתבע (כאמור 8,500 ש"ח לתודש), הוא ישלם שכר דירה (4,000 ש"ח) מוזנות (3,100 ש"ח), וחינוך (850 ש"ח), כך שיוותר לו סך 550 ש"ח לצרכיו ולצרכי הקטינים בזמן שהותם אצלו (לרבות תשלומים דוגמת ארנונה). ומנגד, לתובעת יעמוד, יחד עם הכנסתה שלה, סך העולה (יחד עם קצבת הילדים) על 13,000 ש"ח לתודש.
20. אפילו נניח - כטענת התובעת - שהנתבע יכול להגדיל את הכנסותיו במידה זו או אחרת (טענה שלגופה נראית סבירה בנסיבות), תוצאה כאמור בסעיף הקודם אינה סבירה: היא אינה מאפשרת לנתבע קיום סביר כפי שמחייבים הפסיקה והשכל הישר (ראו לדוגמה תמ"ש (משפחה נצרת) 24041-07-12 ע.א. מ' א.א. (24.2.13)); ואפילו נתעלם מצרכי הנתבע עצמו, ספק אם חיוב כאמור יאפשר לו לכלכל את צרכי הקטינים בזמנים שהם שוהים עמו. כאמור, פסיקת בית המשפט המחוזי מותירה שיקול דעת לבית המשפט בכל הנוגע לשיעור ההפחתה, ובתי המשפט מצאו שורה של דרכים להגיע לתוצאה צודקת ומתאימה יותר גם בגדרי הדין האישי (לסקירה מסוימת ראו תמ"ש (משפחה תל אביב) 41194-06-13 מ' מ' א (23.3.14)). כידוע:
21. "השופט המחיל את הדין האישי רגיש למשמעות התוצאות של החלתו, ועליו לדאוג, במידת האפשר, תוך שימוש נכון בכלים העומדים לרשותו, שתוצאות אלו יהיו קונסיסטנטיות עם אותן נורמות שהמערכת כולה שואפת להגשמתן. מתוך רגישות לעיקרון השוויון כעיקרון-על בשיטתנו..." (תמ"ש (משפחה ירושלים) 2480-04 ב. ס. מ' נ. מ. (8.6.06) פסקה 29 - השופט גרינברג).
21. אכן, לא ניתן להיעתר להצעת הנתבע, לשלם כ-350 ש"ח עבור כל אחד מהקטינים (מעבר להשתתפות בהוצאות החינוך). תחשיב זה מבוסס, ככל שהצלחתי להבין, על ההנחה לפיה כל הורה יישא 5 מתוך 8

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

21 אוקטובר 2014

תמ"ש 25400-02-14

- 1 בהוצאות הילדים כשהם מצויים אצלו, ואילו התשלום ישקף בעיקר את העובדה שהקטינים מצויים
2 אצל התובעת חלק גדול יותר מהזמן (ראו סעיף 64 להשלמת הטיעון מיום 21.8.14). **תחשיב כאמור**
3 **מתעלם מהדין האישי**, המחייב את הנתבע להשתתף במזונות הקטינים גם כשהם שוהים אצל אמם
4
- 5 יתר על כן, גם אם נניח שהנתבע חייב להשתתף אך ורק בעלות "הימים העודפים" - אותם ארבעה
6 לילות מתוך 14 בהם הקטינים נמצאים עם התובעת מעבר למספר הלילות בהם הם שוהים עם
7 הנתבע - ספק רב מאוד אם סכום זה אינו משקף תחשיב ראוי. הצעת הנתבע אינה עולה בקנה אחד
8 עם הדין האישי החל על הצדדים, וספק גם אם מבחינת ההיגיון הפנימי המונח ביסודה - שאינו
9 מקובל על בית משפט זה - יש מקום לקבלה. סכומים אלה גם לא יאפשרו לספק את צרכי הקטינים
10 לגופם.
- 11
- 12 עם זאת, כאמור, גם כשיש וגם כשאין משמורת משותפת, מתחשבים בתי המשפט בהכנסות שני
13 הצדדים - וכידוע "פסיקת מזונות על דרך איזון כולל של הכנסת המשפחה מכל המקורות אינו סותר
14 את הדין האישי" (בע"מ 5750/03 אוחנה נ' אוחנה (8.6.05) - השופטת פרוקצ'ינה) - והיבטים הם
15 להגיע לתוצאה המבטיחה גם את צרכי הקטינים, וגם את זכותם של שני ההורים לקיום בכבוד
16 כאמור מעלה, בפסיקה הוצגה שורה של מנגנונים המאפשרים זאת **בגדרי הדין האישי** המטיל על
17 האב חובה לשאת במזונות ילדיו גם כשקיימת משמורת משותפת, **ובנסיבות סברתי כי יש להעמיד**
18 **את מזונות כל אחד משני הקטינים על 1,000 ש"ח כולל מדור** (לא כולל השתתפות במחצית עלויות
19 חינוך וכדומה כפי שיפורטו).
- 20
- 21 ניתן לנמק הכרעה זו בין על יסוד שיקול הדעת שניתן לבית המשפט במסגרת "ההפחתה בגין
22 משמורת משותפת" - "שיעור ההפחתה במזונות האב במקרים של משמורת משותפת, ייעשה בכל
23 מקרה ונסיבותיו תוך איזון ראוי" (כלשון השופטת וילגר); והוא יושפע "מהיכולת הכלכלית של שני
24 ההורים ופערי ההכנסות ביניהם, לצד ההשפעה שלחלוקת זמני השהייה" (תמ"ש (משפחה באר שבע)
25 13-10-24588-ד.ד.ד. נ' ש.ד. (7.8.14) פסקה 16 - השופטת לוי) - ובין על יסוד האפשרות המסוימת
26 להתחשב בהכנסות שני הצדדים גם ביחס לפסיקת צרכים הכרחיים ללא קשר לסוגיית המשמורת
27 המשותפת (כאמור מעלה) או על שורה של דוקטרינות אחרות דוגמת "החלת עקרון השוויון ודיני
28 היושר בדין העברי" (כלשון השופטת מירו בתמ"ש (משפחה חיפה) 14-01-43781-י.ג. נ' א.ג.
29 (16.7.14) שם חויבה האם לשלם מזונות לאב). הפחתה זו עולה בקנה אחד עם הפסיקה מהשנים
30 האחרונות שהובאה מעלה, אם כי היא אינה סוטה בעיקרה מהוראות הדין האישי, המטיל את
31 החיוב, ברמתו המינימאלית, על האב - והרי ידוע כי ישנם מקרים בהם בתי המשפט פוסקים גם
32 1,000 ש"ח לקטין המצוי במשמורת בלעדית של אמו.
- 33
- 34 יש לזכור עוד, כי אין מדובר בחיוב מזונות של 2,000 ש"ח העומד בפני עצמו. מעבר להשתתפות
35 במחצית ההוצאות החריגות (לרבות הוצאות חינוך משמעותיות), נושא הנתבע במלוא ההוצאות של
36 הקטינים בזמנים שהם שוהים עמו (5/14 מהזמן). החיוב בסך 2,000 ש"ח מתייחס להשתתפות

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

21 אוקטובר 2014

תמ"ש 25400-02-14

- 1 הנתבע במזונות הקטינים כשהם אצל התובעת, והוא בא מעבר לנשיאה הישירה בהוצאותיהם ביתר
2 הזמן (לרבות הצורך בשכירת דירה מתאימה).
- 3
- 4 אכן, אין מדובר בסכום מבוטל, ובהתחשב בהכנסתו הנוכחית של הנתבע (8,500 ש"ח לחודש), הוא .26
5 יותיר לו 6,500 ש"ח מהם יצטרך גם לשכור דירה, גם להשתתף בעלות החינוך (אשר יש חובה למצות
6 את האפשרות להפחיתה מהסכום המשולם כיום, ונמסר כי הדבר בטיפול), וגם לכלכל את עצמו ואת
7 הקטינים בזמן שהם במשמורתו. ואולם, אין בנסיבות מקום לחיוב נמוך יותר, הן נוכח החובה
8 האבסולוטית של הנתבע לשאת במזונות הקטינים, הן בהתחשב בכך שרוב הזמן - באופן מובהק -
9 הקטינים שוהים עם אמו, והן בהתחשב בפוטנציאל ההשתכרות בטווח המידי (הנתבע לא ידע
10 להסביר מדוע לא יבקש היתר ויעבוד במקומות נוספים בשלושת אחרי הצהריים שהילדים אינם
11 עמו), וכל שכן בטווח הארוך יותר (הוא אמור לסיים את הדוקטורט בתוך שנתיים לכל היותר ולכך
12 השפעה דרמטית על פוטנציאל ההשתכרות). יתכן גם שהנתבע יכול לצמצם את הוצאותיו (כאמור,
13 הוא שכר דירת ארבעה חדרים). בגדרי חזין האישי החל על הצדדים, הציפייה היא - עדיין - שהאב
14 יצא מגדרו וימצא את פוטנציאל ההשתכרות במלואו.
- 15
- 16 אין בנסיבות מקום - או אפשרות - לחיוב גבוה יותר, הן נוכח החובה לאפשר לנתבע קיום סביר, והן .27
17 נוכח פערי ההכנסות הנוטים לעת הזאת לטובת התובעת. חיוב גבוה יותר לא יאפשר לנתבע לספק
18 את צרכי הקטינים בזמן שהם שוהים עמו, ומשנקבע כי טובת הקטינים היא להיות במשמורת
19 משותפת, לא ניתן לחייב במזונות שלא יאפשרו זאת.
- 20
- 21 כשמצרפים להכנסת התובעת (9,700 ש"ח) את קצבת הילדים (280 ש"ח) שהיא תמשיך לקבל מעבר .28
22 לדמי המזונות, ובנוסף 2,000 ש"ח מזונות - מגיעים כמעט ל-12,000 ש"ח נטו לחודש המאפשרים
23 קיום סביר לתובעת ולקטינים (במיוחד בהתחשב ברמת החיים בה חיו הצדדים גם לפני הפירוד אשר
24 מוסכם על הצדדים כי לא היתה גבוהה במיוחד). סכומים אלה יאפשרו לקטינים לשמור על רמת
25 החיים אליה הורגלו כשהם אצל שני הוריהם, חיוב הנתבע בסכום גבוה יותר יפגע בהכרח ברמת
26 החיים של הקטינים כשהם אצלו.
- 27
- 28 מעבר לכך יישאו שני ההורים בחלקים שווים בהוצאות החינוך (כרגע מדובר במנוון, ובהמשך מעבר .29
29 לעלות המוסדות עצמם גם צהרונים עד תום כיתה ג'), וכן החל מהכניסה לגני עירייה, גם במחצית
30 חוג ובמחצית מחזור אחד קייטנה בעלות מתניס מדי שנה, ובהמשך שיעורים פרטיים ככל שיהיה
31 בכך צורך. כן יישאו ההורים בחלקים שווים בהוצאות הבריאות שאינן מכוסות על ידי קופת
32 החולים, לרבות טיפולי שיניים, משקפיים וטיפול פסיכולוגי.
- 33
- 34 השתתפות בהוצאות אלה מותנית בדרישה מלווה בקבלה בתוך 30 יום ממועד הוצאה בפועל. פרטי .30
35 ההוצאות יתואמו מראש, למעט במקרים רפואיים דחופים שאינם מאפשרים זאת. במקרה של
36 מחלוקת בדבר נחיצות הוצאה רפואית יפנו ההורים לרופא המטפח, ובמקרה של מחלוקת בדבר
37 נחיצות הוצאה חינוכית - יפנו ליועצת בית הספר / מנחך הכיתה / המורה המקצועי לפי העניין.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

21 אוקטובר 2014

תמ"ש 25400-02-14

- 1 ההורים ישתפו פעולה בכל הנוגע למיצוי כל ההטבות האפשריות, ובמיוחד בכל הנוגע לעלות מוסדות
 2 החינוך.
 3
- 4 31. סכום המזונות יוצמד למודד המחירים לצרכן הידוע ליום מתן פסק הדין, ויתעדכן אחת לשלושה
 5 חודשים ללא חיוב למפרע. החיוב הוא עד הגעת כל אחד מהקטינים לסוף כיתה י"ב או גיל 18 לפי
 6 המאוחר, ואז יפחת הסכום ויעמוד על שליש עד לשחרור משירות חובה בצה"ל או בשירות לאומי
 7 ככל שהדבר יהיה רלבנטי. כאמור מעלה, קצבת הילדים תמשיך להיות משולמת לתובעת והיא
 8 תשמש, יחד עם כל מענק או קצבה אחרת שיתקבלו בגינם, לטובתם.
 9
- 10 32. מתוך התחשבות במכלול הנסיבות, לרבות העובדה שהנתבע חויב לשאת במלוא עלות החינוך לאורך
 11 החודשים בהם התנהל ההליך וההוראות שניתנו בעניין זה, ולרבות נסיבות הקשורות לתיק
 12 המשמורת (בכלל זאת גם המעבר למודיעין), החיוב במזונות לפי פסק דין זה הוא החל מחודש
 13 נובמבר 2014 ועד אז יעמדו על כנם ההסדרים שנקבעו במסגרת ההחלטה בעניין המזונות הזמניים.
 14
- 15 33. המזכירות תעביר עותק מפסק הדין לצדדים ותסגור את התיק.
 16
- 17 ניתן היום, כ"ז תשרי תשע"ה, 21 אוקטובר 2014, בהעדר הצדדים.
 18
- 19 ערן שילה, שופט
 20
 21
 22
 23
 24
 25